

## Фарисей і митник

**Ключовий вірш:** *«Кажу вам, що цей чоловік пішов до свого дому виправданим, а не той інший, бо кожен, хто підносить себе, буде понижений, а хто понижує себе, той буде піднесений».*  
**Лука 18:14**

**Вибрані уривки з Писання:**  
**Лука 18:9-14**

Фарисеї вважалися дуже релігійною групою серед євреїв. Вони були побожними, принаймні зовні, і дуже суворо дотримувалися своїх традицій. Однак, як говорить нам Господь, внутрішньо вони як група були далекі від праведності. «Горе вам, книжники і фарисеї, лицеміри!» Ісус, оскільки міг читати їхні серця, мав право додатково заявити, що вони подібні до гробниць, зовні красивих і білих, а всередині повних гнилі. Матвія 23:27

Сьогодні серед християн існують подібні групи — ті, хто зовні моральний, дуже прискіпливий, суворий, скрупульозний, але все ж не подобається Господу. Вони пишаються своєю

праведністю і не усвідомлюють, що, хоча вони, можливо, і є менш розбещеними, ніж інші, їм немає чим хвалитися. Вони, як і все людство, далекі від справжньої досконалості. «Немає праведного, ні одного. ... Всі вони збилися з дороги» (Римлянам 3:10-12). Притча з нашого уроку має на меті показати, що Бог з більшою симпатією і співчуттям дивиться на більш грішну людину, яка є смиренною і визнає свій стан, ніж на морально кращу людину, яка хвалиться своєю уявною праведністю.

Притча починається так: «Двоє людей пішли до храму помолитися: один фарисей, а другий митник. Фарисей став і молився сам до себе: Боже, дякую Тобі, що я не такий, як інші люди: грабіжники, несправедливі, перелюбники, або навіть як цей митник. Я двічі на тиждень пошу, даю десятину з усього, що маю» (Лука 18:10-12). (Лука 18:10-12). Самоправедний фарисей, очевидно, у багатьох відношеннях був добродісною людиною. Однак він був дуже гордим і хвалився своїми праведними вчинками. Він також дуже швидко засуджував інших, що було явною ознакою поганого стану його серця.

Інший чоловік у притчі – митник, або збирач податків – належав до нижчого класу і, як правило, був зневажений людьми. Він мав багато

слабкостей і гріховних вад, але усвідомлював свій стан. «Митник, стоячи далеко, навіть не піднімав очей до неба, а бив себе в груди, кажучи: Боже, будь милостивий до мене, грішника» (Лука 18:13).

Всі християни, завдяки своїм стосункам з Богом, покриттю своїх гріхів, народженню від Духа і перетворенню, що відбувається в їхніх серцях, мають усі підстави дякувати Господу. Однак вони не мають чим хвалитися, або, як каже апостол Павло: «Хто тебе відрізняє від інших? Що ти маєш, чого не отримав? ... Чому ти хвалишся, ніби ти цього не отримав? 1 Коринтян 4:7

Отже, якщо ми визнаємо, що відмінність між нами та іншими є результатом дії Господа та Його благодаті в нас, а не нашої власної заслуги, то це є правильним ставленням серця. Всі, хто усвідомлює це, можуть щиро дякувати Господу за те, що в цьому відношенні вони відрізняються від інших. Тільки завдяки Богу та Його Сину, Ісусу Христу, ми є іншими. «Бо благодаттю ви спасенні через віру, і це не від вас, це дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився. Бо ми Його творі, створені в Христі Ісусі». Ефесеям 2:8-10